

Als vervolg op Breughels Icarus, waar de onverstoort ploegende boer geen aandacht besteedt aan de bleke jongen die in het water valt, geeft Van Gogh de boer zijn eigen worsteling. **Uit de klei**

Een akker in Arles. 1888. De aarde en de lucht zijn lijvig. Vijf wolken, drie huizen, een schuurtje en een rij bomen gaan allemaal ergens heen, terwijl de man en zijn knollen hijgen, trekken, stoten, niet uit de verf komen. Uit de verte vallen ze niet op. Dichtbij zijn ze kauwgum, badkamerkit, tussen duim en wijsvinger van het doek te plukken.

Over het wezenlijke

het volgende. Dat je er niet via een korte weg kunt komen
en dat zal blijken dat de lange weg het wezenlijke is

en het veranderlijke dat het niet boeit wie je bent
tussen het voornemen van een sprong en de plons in de rivier

en of je nog dezelfde bent later. Dat het zaak is te wandelen
en hoogst persoonlijk half water doorwaadbaar te zijn

en het wonderlijke dat wie dit leest gedachteleest en wie dit spreekt
de lucht beweegt en wie de lucht beweegt met denken dingen.

Over het onbestemde

*I am a little world made cunningly
Of elements, and an angelic sprite,*

John Donne

dat help me eens hoe heet dat
ik een kleine wereld ben
listig uit stukken samengesteld.
Ik languit lig op een wijsje
zonder woorden voor een heerlijk besluit.
Een begin zonder gevolg en het schittert.
Een kier duister waarnaar.
Een zweem wie weet vanwaar ijl en onmiskenbaar
als aspergeplasjesgeur.

Wat komen gaat gaat me optillen
dus ik voel mij opgetild
en ik wandel op een wijsje langs kerkhof en markt.
Mag het dan bedrading zijn ontlading chemie
zo is ook het geringschatten.
Aanstaande vreugde maakt me nu aan het lachen.

Kwestie van wegtikken dat het losbarst.
Nu niet. Nog niet zweer nog niet berouw ik.
Ik weet had ik dan zou ik.
Verderop zal het een kop krijgen.
En een naam. Zeg maar bam. En een plek.
Tussen alle andere klappen. Al het andere gedijen.

Over het ophemelbare

herstel volmaakte dat de man die aan mijn bumper kleeft
zonder weet wat hij verwenst en denkt het is vertraging
doet toeteren. Het doet me luchtzoenen woorden over struikelen
hele dag aan denken in alle korstmossen oude meesterwerken zien
en water afkoelen tot tachtig graden anders bittere thee.

Het laat me treuzelen om toeval te bespoedigen. Nachten later
wrijf ik het het foutje nachten woelen en klein voelen aan.
Maar het is mooi en morgen is het mooi. Je kunt het uitvlooien
kookwassen onttakelen. Ondoenlijk als een berg bedwingbaar
blijft het mooi. Ik wil dat je bij me bent om het te delen.

Over het onzelfzuchtige

*That's what I spend most of my time
doing, breathing a lot. I like air.*

John Frusciante

dat een hommelt naar de overkant van het kunstgrasveld helpt
en op antieke schilderijen hofdames uit klokrok doet rijden
onder klokant en goud hoger uit het rijglijf en hen bezielt
tot kleur op de wangen als ze bij de plooi kraag opduiken.

Zo dwarrelt er nog eens wat. Of buigt af over de doellijn.
Of klinkt als kus me. Sissend uit ventielen leidt het tot
weersomstandigheden doe doe roepen en hemelsblauw
dat elders voor liplezers en zwart is.

Mensen zingen liedjes over een fraaie dag. Hoe dan ook
zingen ze. Het tilt de trilling van geschuifel op maybe the sun
will shine today en vijftien keer per minuut verlangen tot aan
het trommelvlies. Hoge wagens kunnen nu onder lage bruggen door.

Ik heb een afspraak. De baliemevrouw knikt. Moet een sticker printen met mijn naam.

Ta taaa, ta taaa.

Doet het apparaat. Het klinkt als de beginklanken van Nutty, van Thelonious Monk.

Ta taaa.

De stickerprinter blijft rollen. Een sliert met namen en barcodes krult over de vloer.

Gaat dit wel **goed zo?**

Ja hoor.

De vrouw wiegt op haar stoel en tikt de maat met haar rechter voet.

Toch is die liveopname in Carnegie Hall uit 1957 met Monk en Coltrane beter, zegt ze.

De telefoon rinkelt en ze neemt op.

Een ogenblik alstublieft.

Ze houdt een hand over de telefoon. Ze zegt:

Bij Plato is de ziel een wagenmenner en tweespan met gevleugelde paarden. Verdomd of gezegend, feestelijk of in de rouw, bij mij is de ziel...

Ze zingt:

Ta taaa ta taaa.

Over het tekortschietende

Ik wachtte bij een bushalte onder afgeplatte maan en vliegtuigstrepen en diep graven noch zonnegloren hielp mij aan het geheugensteuntje of de maan weldra vol was of onlangs vol geweest.

Het wervelend bladgoud achter de bus die de halte voorbijreed troostte minder dan het me teleurstelde geen precies zo glanzend lichte woorden te vinden om het gedwarrel te delen.

Op de lantaarnpaal aan de overkant stond een aalscholver met gespreide vleugels te lezen leek het in de ochtendkrant. Het was vroeg en eenzaam genoeg om elkaar te groeten.

Ik zag een haas rennen en ik zei rustig haas rustig maar.

Over het religieuze

Ik stond in de lift en aarzelde bij de knopjes.

- 14 overige bestemmingen
- 13 kindergeneeskunde
- 12 wegens verbouwing gesloten
- 11 heelkunde
- 10 longziekten
- 9 oncologie
- 8 neurochirurgie
- 7 neurologie
- 6 cardiologie
- 5 hartbewaking
- 4 gynaecologie
- 3 verloskamers
- 2 interne geneeskunde
- 1 maag-, darm- en leverziekten

Opwaarts werden alle achttien hoofden licht.

We stopten bij 3 waar iemand in de opening begane grond vroeg.

Wij wezen omhoog.

Niettemin stapte hij in.

Stijgenderwijs werden wij saamhoriger.

De eerste grappen vielen.

Wij waren als ergens in de wereld waar makrelen met gangsterfilmkoppen vanuit zee een rivier in zwemmen en kalmeren in de zoete tegenstroom.

Foto's van kroost gingen rond en van een glimmende turbo viercilinder.

Iemand had voor iedereen zijdepapiertjes.

Bij 9 verdroegen wij elkaars malende kaken en ideeën dat dictators ook goede dingen doen.

Toen wij aan 13 voorbij waren waren we het eens een eersteklas dag is een dag met hoop.

Over het verholde

Ik ijsbeerde buiten de paskamer en een brandvertragend gordijn en het beste van Bach begeleidden haar bij het showen.

Klieren lekten vertrouwelijke data. Ik snakke naar huidmondjes van groen om gas mee te ruilen.

Op wat ik dacht antwoordde ik niet dat zij bloot adembenemend beter dan de jurk haar billen dan de broek maar ik zei goed.

Is dat alles zei ze en dat de vorm van een stoomwolk boven water onthult welk soort walvis onder.